

Razlaga III: Jezusovih štirideset dni v puščavi

20. marec 1864

1 Nadaljevanje razlage tistih verzov, ki so že dolgo kamen spotike za vse učenjake in tudi za mnoge teozofe najboljše vrste.

2 Med temi verzi – ki jih je veliko, zlasti v evangelijih po Mateju in Luku – so tudi tisti, ki govorijo o tem, kako me je Duh vodil v puščavo, kjer sem se štirideset dni in noči postil in na koncu pustil hudiču, da me trikrat preizkuša, ker sem bil že zelo lačen ([Mt 4,1-11](#)).

3 V naravnem smislu je ta pripoved seveda popolnoma nesmiselna, saj kot čisti človek nihče ne more tako dolgo ostati brez hrane in pijače, saj bi že četrtnina takšnega časa zadostovala, da bi kateri koli človek izgubil fizično življenje. Poleg tega verjetno vsi vedo, ali je mogoče v resnični puščavi dobiti kaj za jesti in piti, celo v skrajni sili! Največ, kar bi lahko človek storil, bi bilo, da bi se zadovoljil s suhim mahom, usahnjenimi trnjevimimi grmi in podobnim, ki se tu in tam pojavljajo, in hodil ure in ure, dokler ne bi naletel na kakšno gnilo vodo, da bi potešil svojo žejo.

4 Iz tega je očitno, da se takšno postenje v naravnem smislu lahko dogaja najdlje pri tistih živalih, ki so podvržene zimskemu spanju, nikoli pa pri ljudeh, ki brez hrane in pijače ne morejo ohraniti fizičnega življenja dlje kot osem dni.

5 Toda tu bo nekdo z določene fanatične strani ugovarjal: Ampak Jaz nisem bil samo čisti človek, ampak tudi Bog, in Božanstvo v Meni je bilo sposobno popolnoma ohraniti Moje telo pri življenju štirideset dni in noči brez hrane in pijače. A Jaz temu ugovarjam: če je bilo tako, potem se nisem postil; kajti naravna hrana, ki jo je dal Bog, ima tudi moč, da nahrani in ohrani človeško telo. Kakšna je torej razlika, ali je človek nahranjen, ohranjen in okrepljen posredno ali neposredno z Božansko močjo in avtoriteto?

6 V Aziji, zlasti v nekaterih jamah visoke Indije, še vedno obstaja posebna vrsta zraka, v katerem lahko človek preživi več tednov brez hrane in pijače, zato jih imenujejo tudi »jame življenja«. Imajo tako krepčevalno in hranilno izžarevanje, da hranijo in ohranjajo človeški organizem enako dobro kot skromna hrana in ustrezna pijača.

7 Te jame, pa tudi okoliška tla v precejšnji oddaljenosti, so bile in so še vedno delno svete in služijo, pogosto več mesecev, kot prenočišča za mnoge revne ljudi, ki tja romajo; v takšnih jamah so namreč najprej nahranjeni, zlasti bolniki pa se na poseben način okrepijo in tako ozdravijo. Če najdene jame pogosto niso zadostne, se na vnaprej določenem mestu izkopljejo grobovi in tja se položi bolnike in lačne, nekatere v nekakšnih perforiranih krstah, večinoma pa popolnoma gole, le z glavo ovito v krpo in pokrito z 30cm zemlje, kjer lahko ostanejo v takšnem grobu tudi več tednov, nato pa se, kot da bi jih okrepila magnetna tekočina in ozdravila njihove številne bolezni, vrnejo domov – seveda pa pustijo majhne daritve duhovnikom, ki varujejo te jame in grobove. In drugič, takšni nahranjeni in ozdravljeni romarji kot živi priče tega čudeža, ki ga znajo opisati v zelo živih barvah, zlahka privabijo toliko tujcev, da ti nato,

opremljeni z večjimi zakladi, romajo k tem čudežnim jamam in grobovom ter tamkajšnjim duhovnikom za opravljene obrede pustijo precejšnje vsote zlata in srebra.

8 Šele zdaj se pojavi vprašanje: Od kod te jame in tla, ki jih obdajajo, črpajo takšna hranila? Znanstvenemu raziskovalcu odgovor zagotovo ne bo težko razumeti.

9 Visoki Tibet je dom obsežnih gorskih verig najvišjih gora na zemeljski površini. Ti številni izjemno visoki gorski vrhovi in ledeniki neprestano črpajo najmočnejši del elektromagnetne tekočine, večinoma iz severnega in južnega pola. Elektromagnetna tekočina iz severa (kot pozitivna) se povezuje, zlasti v že bolj južnih delih tega veličastnega gorovja, z negativno tekočino, ki teče iz juga, in tvori precej posebno življenjsko snov, ki je pogosto tako močna, da se veje, odrezane od dreves in položene na tla, sploh ne posušijo, temveč takoj ozelenijo, poženejo nove korenine v zemljo in ponovno postanejo drevesa, zaradi česar na teh območjih še vedno najdemo na višini 3600 metrov nadmorske višine tako bujno travnato in grmičasto vegetacijo, kot nikjer drugje na celotni površini Zemlje.

10 Ta primer sem navedel, da bi vam pokazal, da bi se bilo v globoki in visoki Indoaziji, kjer so najbolj bujni vinogradi na nadmorski višini od 1300 do 2000 metrov, mogoče postiti štirideset dni in noči. Če pa bi se v puščavi, v pretežnem delu kamnite Arabije in še posebej v Afriški Sahari, nekdo poskusil postiti le štirideset dni in noči, jamčim, da bo v tem času že postal popolna mumija.

11 V Mojem času v Galileji, Kanaanu in Samariji ni bilo takšne puščave, v kateri bi bilo treba iz kamnov narediti kruh, da bi se lahko nasitili. In jaz, kot Bog in človek, tega za preživetje ne bi potreboval, kot sem že rekel; kajti če bi takrat zaužil naravno hrano, pa čeprav skromno, se po mnenju zelotov ne bi bil postil – in če bi pustil, da Me božanskost v Meni čudovito podpira in krepi, se ne bi postil več kot romarji v visokih tibetanskih jamah, kot je opisano zgoraj. In tako je to Moje postenje, opisano v pravem psevdo - Mateju, tako kot mnoge druge stvari, popolnoma napačno razumljeno dejanje, kot je na koncu tega postenja dobesedno opisana skušnjava hudiča, ki naj bi jo iz neznanega razloga dopustil nad Seboj – in kljub vsej svoji neskončni modrosti resnično ne vem, iz kakšnega razloga.

12 Kaj je torej hudič ali Satan? To je mrtva snov in duhovi, ki so v njej ujeti in zato pogosto obsojeni na pretirano dolgo kazen, ki nikjer niso tako togi in usmerjeni kot ravno v puščavi, kjer je vedno največ smrti in najmanj življenja.

13 Toda, če je po tem hudič ali Satan to, Jaz pa od večnosti najvišja Ljubezen in Modrost – zakaj bi potem dopustil, da Me Satan tako skuša, da bi vsak malo bolj razumen človek takoj zmajal z glavo? Tudi brez njegovega nasveta bi si lahko

priskrbel kruh in pijačo, da bi nahranil svoje telo, saj sem bil kasneje tolikokrat sposoben nekajkrat nasititi na tisoče ljudi z zelo malo kruha in celo večkrat napolniti prazne shrambe revnih vernikov s kruhom, moko in podobnim, ter njihove prazne vinske mehe v kletih napolniti z vinom.

14 In zakaj bi moral dopustiti, da Me skušnjavec postavi na vrh Jeruzalemskega templja? Za ta namen bi zadostovala tudi kakšna visoka skalna stena, kjer Me ne bi mogli videti in opazovati številni ljudje, ki so bili vedno okoli templja. Če bi res stal na izstopajočem robu templja, bi Me zagotovo eden ali več vprašalo, kako sem prišel tja gor in kaj tam počnem in iščem, in ne bi me tako zlahka pustili oditi nazaj v puščavo, in iz Jeruzalema bi zagotovo poročali o takem dogodku in ga širili naprej.

15 Na koncu je bil hudič na vrhu visoke gore, katere imena evangelist ne navaja – verjetno iz preprostega razloga, ker Sidončan ni dovolj poznal notranjosti Galileje ali Kanaana in si je zato izposodil katero koli goro, katere ime mu ni bilo znano, na kateri naj bi stal Jaz kot lastnik celotne neskončnosti – želi Moje čaščenje za darilo bogatim te Zemlje, ki Mi v celoti ne pomenijo popolno nič – nato sem mu dal consilium abeundi (nasvet, naj odide).

16 Da, v tej zgodbi iz evangelija pravega evangelista Mateja je nekaj, kar je popolnoma narobe razumljeno in zlorabljeno, vendar ni niti najmanj pomembno.

17 Res sem se osebno za štirideset dni odselil iz Jožefove hiše in se odpravil v bližino kraja v pokrajini Jordan, kjer je Janez Krstnik pridigal o pokori; in v svoji človeški naravi sem se tudi pripravljaj na to, kar sem kmalu zatem dejansko začel. Ni treba posebej poudarjati, da sem kot človek v tistem času živel zelo skromno, saj kot tesar nikoli nisem bil razuzdanec.

18 S svojim duhom sem prežal ne le celotno zemljo, ampak celotno neskončno materialno stvarstvo. Da bi vsem duhovom, ujetim v materiji, omogočil najverjetnejši in najlažji način za popolno osvoboditev njihovega ega in (doseganje) popolne neodvisnosti njihovega celotnega obsojenega bitja, sem se lotil prav te preizkušanja svojega telesa s svojim duhom. In glejte, v sebi sem videl tri popolne možnosti:

19 Prva je bila, da v trenutku raztopim celotno materialno stvarstvo in duhovom, ujetim v njem, dam ustvarjalo bivanje, v katerem bi Me dobro prepoznali, vendar Mi nikoli ne postanejo popolnoma podobni.

20 Druga možnost je bila, da jih pustim v materiji še za kratek čas, nato pa jim omogočim ponovno vzpon brez številnih stopenjskih procesnih; nato bi jih razdelil v določena združenja in jim tako omogočiti nadaljnje obstoj. Vendar bi v tem primeru lahko zlahka padli z visokih vrhov svojega znanja, oblikovani in vzgojeni v svojih združenjih, obdarjeni z večjo inteligenco, (njihov) jaz pa bi bil ponovno zaprt v bolj

utrjeni materiji, kot je potrebno.

21 Obstajala je tudi tretja možnost, da bi vse ujete duhove hkrati prebudil in jih postavil na raven prvotnih velikih duhov, vendar ločeno. Toda to bi pomenilo, da bi jih prepustil njihovi prvotni arogantnosti in izgubljeni sin bi potreboval nešteto eonov, da bi se vrnil domov, kar bi bilo veliko težje doseči. Zato sem to veliko idejo opustil kot neprimerno in izbral pot, da se sam inkarniral (utelesil) in sam hodil skozi materijo v Svoji polni Božanskosti, ki je sprejeta in veljavna za vso večnost, v kateri lahko vse stvarstvo doseže svojo največjo svobodo in neodvisnost, podobno kot Jaz.

22 In glejte, v tem je bilo Moje duhovno postenje in preveč materialno pripovedovanje evangelista o skušnjavi hudiča na Moji osebi.

23 Tako je treba sprejeti, verjeti in razumeti tudi ta evangelij. Tisti pa, ki razlago sprejmejo po materialni podobi, bodo morali na razlago in razumevanje počakati v onostranstvu; in takih, ki morajo čakati, je brez njihove krivde zelo veliko. Zato se jim takšne stvari ne bodo štete za zlo, ampak se bodo v svetlejšem duhovnem stanju zavedali nekaj boljšega. Kajti kako bi lahko številnim popolnoma slepim ljudem šteli za zlo nekaj, za kar niso niti najmanj krivi?

24 Ostajata še dve vprašanji, na katera je mogoče enostavno odgovoriti.

25 Prvo: Zakaj sem Jaz, kot vsevedni in vsemogočni Bog in Gospod dopustil, da je bila Moja čista beseda, ki sem jo prinesel apostolom in celo mnogim drugim ljudem, pogosto prenesena na najbolj protisloven način s strani njih in številnih (drugih) evangelistov, in da sem proti temu storil tako malo opaznega?

26 To vprašanje je enako kot vprašanje, zakaj Jaz nisem pustil, da bi iz zemlje te Zemlje rasla le čista pšenica, žito in ječmen ter plemenito sadje in sadna drevesa. Mislim, da to vprašanje ne potrebuje podrobnejšega odgovora, saj so ljudje že zdavnaj ugotovili, da na celotni Zemlji ni niti enega plevela, iz katerega – če se pravilno uporabi – ne bi bilo mogoče pripraviti nekaj koristnega in blagodejnega. Farmacevti in zdravniki najbolje razumejo, da z čisto pšenico, žitom in ječmenom ni mogoče pozdraviti vročine, odpraviti izpuščaje ali zdraviti bolečin v trebuhu!

27 Ker je tukaj omenjeno, da ima torej vse svojo rabo in namen, imajo tudi mnogih primerih praznovorni ljudje na tej Zemlji svojo rabo in namen. Kajti, če bi bili vsi ob prihodu na svet tako razsvetljeni kot nadangel Rafael, a bi jih še vedno mučila njihova lenobna telesa, potem se nihče ne bi premaknil, da bi razmišljal o čemerkoli, in si prizadeval iskati in najti čisto resnico. Kmalu bi se pojavila splošna letargija, saj nihče ne bi mogel storiti ničesar, da bi pomagal ali škodoval drugemu. Tako pa se tisti ljudje, ki so obdarjeni z bolj jasnim razumom, prav zaradi neumnih pridružijo v gorečnosti, da se neumnosti in temi, ki se širita, čim bolj vneto in odločno uprejo, in

imajo potem veliko veselje, ko so s svojo gorečnostjo veliko slepih neumnežev pripeljali na pot svetlobe.

28 In evangeliji, ki so v materialnem ali dobesednem smislu protislovni, so prav tako primerni za ta namen. Še vedno vsebujejo čistega duha, ki ga lahko odkrije vsak od Mene vsaj malo razsvetljen.

29 Kar pa zadeva tako imenovano skupno človeštvo, ki v svoji slepi preprostosti sprejema tudi bakreni peni za polnoma zlat kovanec, to mu ne škoduje; kajti veste, da je v hiši Mojega Očeta veliko bivališč in šol, v katerih lahko in bodo takšne duše, ki so tu duhovno osiromašene, dosegle pravo luč. In prav v tem je tudi razlog, zakaj sem potrpežljiv in prenašam tako imenovane nerazumne – brez razuma in smisla - Božje namestnike na tej Zemlji. Vendar pa ima tukaj vse svoj čas in trajanje. Tisto, kar danes še cveti in traja, lahko jutri usahne in mine! To bi bil odgovor na prvo vprašanje.

30 Drugo vprašanje pa je: Kako sem se lahko Jaz, kot najvišja Modrost iz večnosti, v tem na nek način sam s seboj posvetoval in se preizkušal, kako bi vsi duhovi, vezani v materiji, lahko na najprimernejši način prešli v svojo svobodo in neodvisnost?

31 No, na to vprašanje se seveda zdi težje odgovoriti kot na prvo.

31 Lahko rečem samo: Ali naj si Jaz, kot večno najmodrejše Bitje, občasno ne bi smel pozabavati (Vergnügen) tudi v velikih in pomembnih zadevah stvarstva, da se posvetujem s svojo notranjo Ljubeznijo o tem, kako bi bilo to ali ono bolje in bolj smiselno? Takšno povetovanje je zame višja blaženost, tako kot za vse Meni podobne, najbolj modre angele v vsej neskončnosti! Če globoko razmišljanje o zelo pomembni temi že samemu dobremu in modremu človeku na tej Zemlji prinaša veliko zadovoljstvo, zakaj bi se potem Jaz – kot prvotni stvarnik vseh nešteti misli in želja v ljudeh in angelih – popolnoma odrekel zadovoljstvu božanskega razmišljanja?

32 Na Zemlji bi lahko vse uredil tako, da bi plodovi, ki tam postopoma zorijo, že zreli padali na zemljo kot dež, toča in sneg, tako kot nekoč mana za Izraelce v puščavi, ali da bi vsaj na drevesih in grmih dozoreli od danes do jutri. Toda Jaz mislim, da je po Moji odločitvi vse na tej Zemlji najboljše urejeno tako, kot je urejeno. In na koncu se ljudje prav tako veselijo cvetočega drevesa kot drevesa, ki je že obloženo z zrelim sadjem.

33 Takšna vprašanja, ki ga tu in tam občasno zastavi kakšen zelo moder učenjak, so precej podobna vprašanju starih absurdnih svetovnih modrecev, ki so postavili zelo pomembno vprašanje: kaj je Božanstvo ustvarilo prej, jajce ali kokoš? Brez jajca namreč ne bi mogel na svet priti niti petelin niti kokoš, brez kokoši in petelina pa ne bi moglo biti oplojenega jajca! Vendar Jaz pravim: ali je bilo jajce potrebno tudi za

rojstvo osrednjega ali drugega sonca ali Zemlje? Kdor lahko iz sebe ustvari te velike stvari, bo po visoki učenosti ljudi tega sveta lahko bodisi najprej ustvaril jajca bodisi kokoš s petelinom.

34 Tudi prvi človeški par ni potreboval jajca, iz katerega bi se izlegel. Človek, kot vsako drugo bitje, je bil takoj in popolnoma postavljen v materialni svet, in to s hkratnim podarjanjem poznejše sposobnosti razmnoževanja, kar je veliko bolj naravno, kot če bi najprej na zemljo položil samo jajca, iz katerih bi se potem s toploto sonca izvalila vsa vrsta bitij.

35 S tem boš razumel tudi drugo vprašanje; in tako nič več o Mojem štiridesetdnevem in štiridesetnočnem postu in Moji skušnjavi hudiča v puščavi. Za zdaj je to vse, naslednjič pa še en odlomek iz evangelijev, ki ni v skladu s čisto pametjo in razumnostjo.+

22. marec 1864

36 Pripomba. Poleg skušnjave hudiča v puščavi, na vrhu templja in na vrhu visoke gore, ki jo najdemo v evangeliju, naj še naslednje služi popolnemu razumevanju te za ves svet mistične zadeve, ki pa jo je treba razumeti ne v naravnem, ampak le v duhovnem svetu.

37 V tistem času štiridesetih dneh priprav na Moje učiteljsko delovanje sem dovolil, da so se Mi občasno približale vse vrste dobrih in tudi slabih duš umrlih ljudi in mi predstavile svoje skrbi.

38 Proti koncu je prišla k Meni tudi duša iz davnih časov. Nekoč je bil zelo hud in zloben vladar in Mi je postavil znana vprašanja, ki so zapisana v evangeliju, in Me v duhu postavil na znane tri točke.

39 Zato sem tej še vedno zelo ubogi duši, ki je nekoč tudi hodila in delovala kot človek na Zemlji, rekel: Človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust. In na vrhu templja se je isto zgodilo samo v duhu: Služi samo Bogu in ga ne skušaj, kot si ga nekoč skušal kot človek na svetu. In na vrhu gore, kjer Mi je duh tega zlobnega kralja obljubil, da Mi bo dal vsa kraljestva, nad katerimi je nekoč vladal, če mu bom dal božansko čast, sem ga odpravil od sebe. Duša tega kralja je bila namreč zelo podobna duši babilonskega kralja Nebukadnezarja, ki je od svojega ljudstva zahteval, da spoštuje vse, kar je v svojem imenu potrdil, sicer ga je čakala smrtna kazen. Njegovo ime pa je pomenilo: Razen mene ni drugega boga! Morate me častiti in me kot svojega boga zelo spoštovati z dragocenimi žrtvami. Da sem Nebukadnezarju dal zelo poseben Consilium abeundi, lahko preverite in preberete v Svetem pismu.

40 Takšen človek ali duh si ne zasluži nič boljšega kot apage Satanias (1) – da se

nikoli več ne pojavi pred Mojim obrazom v tej obliki.

41 Ta kratka pripomba naj vam služi kot popravljeno pojasnilo Mojega štiridesetdnevnega in nočnega posta v puščavi in hudičeve skušnjave. In zdaj lahko prideš na dan z drugim evangelijskim protislovjem. Jaz ga bom popravil.

(1) Poberi se, Satan!

Jakob Lorber
Nebeški darovi